

Но още неуспѣло
ножчето да свърши
наченатата работа.
зачули се стѣпки, и
то се скрило. До-
шълъ домакиня, ви-
дѣлъ дълбаното и
скърбно въздѣх-
нѣлъ. — Сега, боя-
дисвай както щешъ,
издѣлбанитѣ букви

никога нѣма да се заличѣтъ, казалъ той.
— Вѣчно тѣ ще стоѣтъ.

Минжло много врѣме. Ножчето поум-
нѣло. То прѣстанжло да пакости, а наче-
нжло само полезни работи да върши: да
подострюва моливитѣ, да рѣже трѣстика (па-
пуръ) за кошнички, да изрѣзва игралки за
дѣца — въртелешки, шейници и др.

Съ почетъ и уважение наченжливсички
да гледатъ на ножчето. А то, макаръ и да
се поправило, се му било мъчно и срамно,
когато си спомнѣло за първитѣ пакости и
глупости, а особено. — за поврѣжданието
на чуждата врата.

Патенца.

Мъни, мъни, мъненца!
Какинитѣ патенца!
Извийте си гагички,